

„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ej godz. popołudniu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedziel.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 ct. Miesięcowa na rok 12 złr., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.

GAZETA LWOWSKA

„Dodatek miesięczny“ wychodzi w pierwszych dniach każdego miesiąca, 4 arkusze in 8vo, dla cało- i półrocznych przedpłaćcieli za darmo, dla ewierc. cznych za dopłatą 50 ct. ewierc. dla miesięcznych za dopłatą 20 ct. miesięcznie. Sam „Dodatek“ bez „Gazety“ calorocznie 3 złr. w. a.

Za inseraty i artykuły nadesłane od miejsca jednego wiersza drukiem garmond, pierwszy raz 7 ct., zaś w razie dwu- lub więcej razowego umieszczenia tak za pierwsze jak za każde następne po 6 ct. Należytość stoplowa od każdej inseraty 30 ct.

Przesyłki (franko) odbiera Administracja Gazety Lwowskiej (Ulica Wąłowa Nr. 370).

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Od Administracji!

Staraniem Redakcyi a nakładem Administracyi „Gazety Lwowskiej“ wydany został zupełny

Kodex dyplomatyczny miasta Wieliczki

(oprócz rejestrów i podobizn 170 str. in folio)

z polskimi przekładami dokumentów spisanych w języku łacińskim, i 25 podobiznami dyplomów najdawniejszych.

Takowy nabyć można w Administracyi „Gazety Lwowskiej“ po cenie 4 zł. w. a. za okaz broszurowany.

(z przesyłką pocztową franko: 4 zł. 45 c. w. a.)

Cena księgarska: 5 zł. 25 c., główny skład w księgarni pp. Gubrynowicza i Schmidta we Lwowie, plac ęgo Duchla.

Część urzędowa.

Obwieszczenie ministerstwa handlu z 21. kwietnia 1872,

o zwinięciu dyrekcyi telegrafów państwowych we Wiedniu tudzież inspektoratów telegrafów a zaprowadzeniu w ich miejsce dyrekcyi telegrafów we Wiedniu, Linzu, Pradze, Bernie, Lwowie, Innsbrucku, Grazu, Tryeście, Zarze i Czerniowcach.

W skutek zarządzonej najwyższem postanowieniem z 12. marca 1872 reorganizacyi administracyi telegrafów państwowych w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa zwinięta zostaje dotychczasowa dyrekcyja telegrafów państwowych we Wiedniu wraz z podwładnemi inspektoratami telegrafów a natomiast zaprowadzone zostają podwładne bezpośrednio ministerstwu handlu dyrekcyje telegrafów:

we Wiedniu dla niższej Austrii,
w Linzu „ wyższej „ i Salzburga,
w Pradze „ Czech,
w Bernie „ Morawy i Szlązka,
we Lwowie „ Galicyi i Krakowa,
w Innsbrucku „ Tyrolu i Vorarlbergu,
w Grazu „ Styryi i Karyntyi,
w Tryeście „ Wybrzeża, Istrii i Krainy,
w Zarze „ Dalmacyi,
w Czerniowcach dla Bukowiny.

Sprawy załatwiane dotąd przez dyrekcyę telegrafów państwowych należyć będą, o ile nie wejdą w zakres działania nowych dyrekcyi telegrafów, do ministerstwa handlu (sekcji dla poczty i telegrafów).

Nowe dyrekcyje z wyjątkiem dyrekcyi w Czerniowcach rozpoczną swoje czynności 15. maja b. r. Czas, w którym dyrekcyja telegrafów w Czerniowcach rozpocznie czynności swoje zostanie później oznaczony, a aż do tego czasu sprawy telegrafów na Bukowinie załatwiać będzie dyrekcyja telegrafów we Wiedniu.

Ban hans mp.

Oficyał sądu krajowego we Lwowie, Piotr Martynowicz został na własną prośbę na taką samą posadę do c. k. sądu obwodowego w Przemyśle przeniesionym.

Lwów, dnia 24. kwietnia 1872.

Gmina Krosno postanowiła utworzyć przy tamtejszej szkole żeńskiej stałą posadę pomocnicy nauczycielki i w tym celu zobowiązała się aktem fundacyjnym:

1. Wypłacać każdorazowej pomocnicy nauczycielki płacę roczną w kwocie 150 złr. w miesięcznych ratach z dołu.

2. Dostarczyć na umieszczenie szkoły w budynku szkolnym, będącym własnością gminy stosownej ubikacyi z potrzebnymi urządzeniami szkolnemi.

3. Dostarczyć na opał tej szkoły rocznie 4 sagów drzewa opałowego miękkiego, lub składać na ręce dyrygującej nauczycielki wartość takowego, według ceny targowej, jaka w Krośnie w pierwszym tygodniu miesiąca października każdego roku istnieć będzie.

4. Wypłacać, jak długo osobna klasa istnieć będzie, dyrygującej nauczycielce na mniejsze wydatki szkolne rocznie 3 złr.

Prawo prezentowania pomocnicy nauczycielki zastrzegła gmina sobie.

Okazaną temi ofiarami gorliwość w szerzeniu oświaty ludowej, podaje się z wyrazem zasłużonego uznania do powszechnej wiadomości.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów dnia 14. kwietnia 1872.

Dnia 27. kwietnia 1872 wyszedł i rozestany został w c. k. nadwornej i rządowej drukarni we Wiedniu zeszyt XXI. i XXII. dziennika ustaw państwa

Zeszyt XXI. zawiera:

Nr. 53. Układ telegraficzny zawarty pomiędzy c. k. rządem austriacko-węgierskim i ces. niemieckim rządem 5. października 1871 (zawarty w Bernie 5. października 1871 a przez Najjaśniejszego Pana zatwierdzony w Budzie 9. marca 1872);

Nr. 54. ustawę z 10. kwietnia 1872 o organizacyi wyższej szkoły technicznej (instytutu politechnicznego) we Wiedniu; Nr. 55. obwieszczenie ministerstwa handlu z 21. kwietnia 1872 o zwinięciu dyrekcyi telegrafów państwa we Wiedniu wraz z inspektoratami telegrafów a zaprowadzeniu natomiast dyrekcyi telegrafów we Wiedniu, w Linzu, Pradze, Bernie, Lwowie, Innsbrucku, Grazu, Tryeście, Zarze i Czerniowcach; Nr. 56. obwieszczenie ministerstwa skarbu z 22. kwietnia 1872 o załatwianiu spraw dotyczących cechowania szlachetnych kruszców w St. Pölten, Ołomuńcu i Lublanie przez tamtejsze urzędy podatkowe.

Zeszyt XXII. zawiera:

Nr. 57. Rozporządzenie ministerstwa oświecenia z 15. kwietnia 1872 z nowymi postanowieniami dotyczącymi uzyskania doktoratu w wszelkich wydziałach uniwersytetów królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część nieurzędowa.

Wiedeń. Zwycięstwo stronnictwa konstytucyjnego przy wyborach w Czechach, nastrocza jeszcze ciągle dziennikom wiedeńskim sposobność do różnych uwag i refleksyi. „Presse“ pisze, że doniosłość tego zwycięstwa polega na tem, iż stanie się ono niejako pierwszym ogniwem w całym szeregu dalszych pomyślnych dla stronnictwa konstytucyjnego wypadków. Przedewszystkiem zaś przypomina „Presse“ wiernokonstytucyjnym właścicielom większych posiadłości w Czechach, że już obecnie dążyć powinni do silnego skonsolidowania i utrwalenia swojego stanowiska. „Fremdenblatt“ podnosi, że obecnie istnieją ciągle polityczne powody, któremi kierowała się konstytucyjna komisja izby deputowanych przy rozbiórce żądań Galicyi. Rada państwa może i powinna zgodzić się na koncesye autonomiczne, które nie naruszają żywotnych interesów państwa a przytem uzasadnione są istotną potrzebą. Ale z drugiej strony sprawa ta nie może stać się hasłem rozprężenia a rząd musi energicznie wystąpić przeciw wszelkim separatystycznym dążnościom i bronić powagi ustaw obowiązujących

Berlin. Posiedzenie parlamentu z 25go b. m., w którym ze strony rady związkowej brał tylko udział podsekretarz stanu Achenbach, zajmowało się rozprawami dalszemi nad projektem do ustawy dotyczącym stosunków prawnych urzędników państwa. Dyskusyę rozpoczęto nad paragrafem trzynastym rzeczzonego projektu, który orzeka, że ustawa szczegółowo oznaczy te przypadki, w których śledztwo może być wytoczone przeciw urzędnikom przekraczającym swój urząd. Nim ustawa taka będzie przedłożoną, zobowiązywać mają dotychczasowe przepisy prawodawstwa pojedynczych państw związkowych. Do powyższego paragrafu dołączyli posłowie Bernuth i towarzysze wniosek następujący: Każdy urzędnik jest odpowiedzialny za prawność czynności swoich urzędowych. Jeśli jednakowoż działał wedle wskazówek i rozporządzeń zwierzchniej władzy, to odpowiedzialność spada na władzę. Poseł dr. Boehme bronił wniosku Bernutha, natomiast utrzymywał poseł Römer, że nie dość ściśle opisana jest odpowiedzialność i wykazywał konieczność przedłożenia szczegółowego co do odpowiedzialności urzędników.

Powyższe zapatrywanie znalazło obrońcę w komisarzu rządowym, który zbijając wywody Bernutha wypowiedział, że wniosek jego teoretycznej tylko jest natury a nie może załatwić ważnej tej sprawy. Za pierwszą częścią wniosku przemawiał poseł Lasker, wykazując jego praktyczność już z tego powodu, ponieważ zawiera postanowienie, że urzędnik podlega ogólnemu

prawu. Mniej ważną wydała mu się część druga, na co się zgodził także poseł dr. Schwarze, wnosząc o jej skreślenie.

Wydział rady związkowej, zajmujące się rachunkowością stanem fortec i wojskiem regularnem, obradują nad likwidacyą wydatków, które pokryte być mają kontrybucyą wojenną zapłaconą przez Francję. Niezadługo więc i ta sprawa przyjdzie między innemi pod obrady parlamentu. Według „Elberfeld-Ztg.“ odbywać się miały niedawno rokowania między Ameryką a Niemcami w celu zawarcia konwencyi literackiej, w których udział brał podobno także reprezentant angielski. — W braku ważniejszych wiadomości politycznych zajmują się dzienniki już to zaprzeczaniem wiarygodności rozsiewanych w celach spekulacyjnych pogłosek, już to polemiką przeciwko francuskim pismom politycznym. Po zaprzeczeniu, że stosunki między Francją a Niemcami w niczem się nie zmieniły, pospiesza teraz prasa niemiecka, a na jej czele „Nordd. Allg. Ztg.“ z doniesieniem, że fałszywe są wieści, jakoby Niemcy zamierzały interweniować w zatargach między Turcyą a Serbią, utrzymując, że sprawa ta zanadto małej jest wagi, mogłaby zainteresować rządy Niemiec, które pracami wewnętrznymi są zajęte i nie myślą o mieszanii się w sprawy obcych państw. Ten sam organ ks. Bismarka z ostrą polemiką przeciw artykułowi zamieszczonemu w „Constitut.“ występuje, który zdaniem „Nordd. Allg. Ztg.“ podlegając opinii przeciwko Niemcom, czyni to jedynie w interesie dynastyi Napoleona. Radzi przeto Thiersowi, ażeby energiczniej występował przeciw prasie zaprzędanej cesarstwu i zapobiegł pogorszeniu się stosunków między Francją a Niemcami.

Petersburg. Z budżetu dochodów i wydatków cesarstwa na r. 1872 podajemy ważniejsze pozycye.

Podatki stałe, niestałe i różne opłaty wynosić mają w ogóle 357,744.670 rs. z regalii rządowych, mianowicie z górnictwa, mennicy, poczty, telegrafów ogólny dochód przewidywany na 21,590.562 rs., z dóbr rządowych rs. 39,844.011 rs., z wpływów różnego rodzaju i dochód z kraju zakaukaskiego obliczony został na 570,846.225 rs., z wpływów zwrotnych w ogóle rs. 19,424.151; z zasobów specjalnych przeznaczonych na budowę dróg żelaznych i urządzenie portów w Odesie i Libawie rs. 6,925.326.

Opólne zebranie dochodów państwa stanowi sumę 497,197.802 rs.

Wydatki. Długi państwa zagraniczne terminowe i nieterminowe, oraz długi wewnętrzne terminowe i nieterminowe spłacane być mają przeznaczoną na ten cel sumą rs. 86,381.575; etat najwyższych władz państwa wynosi w ogóle 1,787.350 r. sr. Z tej sumy przeznaczono na kancelaryj przyboczną dla spraw Król. Polskiego rs. 11.262.

Etat zarządu synodu wynosi rs. 9,405.929; ministerstwo dworu cesarskiego czyli dotacya rodziny cesarskiej, utrzymanie dworu cesarskiego i następcy tronu, ministerstwa dworu cesarskiego i władz do niego należnych, utrzymanie pałaców cesarskich, zamku i parków w Warszawie rs. 8,953.679. Dla ministerstwa spraw zagranicznych przeznaczono rs. 2,205.653; dla ministerstwa marynarki 20,796.268; dla ministerstwa skarbu w ogóle rs. 77,554.911; dla ministerstwa dóbr państwa rs. 9,588.853; dla ministerstwa spraw wewnętrznych w ogóle rs. 43,897.638; dla ministerstwa oświecenia rs. 11,255.601; dla ministerstwa komunikacyi rs. 22,426.718; dla ministerstwa sprawiedliwości rs. 10,583.977; etat kontroli państwa, władz od niej zależnych, wydatki ekonomiczne i inne rs. 2,000.661; dla zarządu głównego stadnin rządowych rs. 692.629.

Na wydatki wydziału sprawiedliwości w Królestwie Polskim na r. b. przeznaczono rs. 811,923.

Na pokrycie niedoboru w dochodach państwa w r. b. przeznaczono milion rubli; wydatki zaś w ogóle wynosić mają 406,813.581 rs. Z sumowania zatem pozycyi dochodów i wydatków przewyżkę dochodów stanowią rs. 384.221.

— W południowej Rosji panuje wielkie rozdrażnienie przeciw żydom. W Odessie i Kiszieniewie plakatami na różnych miejscach przyklepionymi wzywają do wyrznięcia żydów w czasie świąt wielkanocnych.

Naczelnik obwodu besarabskiego odezwą ostrzega ludność miejscową przed poduszczeniami do tego bezprawnego kroku i w razie wykrycia sprawców grozi zesłaniem ich na Sybir, do katorgi od 6 do 8 lat. Dzienniki rosyjskie ubolewają nad podobnym fanatyzmem prawosławnego narodu.

Paryż. Do „Köln. Ztg.“ piszą z Paryża pod dniem 24. kwietnia co następuje:

„Dziś odbywały się wybory prezydentów biur zgromadzenia narodowego. Ks. Aumale i deputowany ze stronnictwa orleańskiego Baze nie zostali ponownie wybrani. Pierwszy był dawniej prezydentem a drugi kwestorem w czternastem biurze. Ks. Aumale nie zwyciężył przy tych wyborach tylko dlatego, ponieważ więcej niż 150 członków ze stronnictwa monarchicznego nie przybyło dotąd jeszcze do Wersalu. Tym sposobem stało się, iż w innych biurach wybrano republikanów i radykalnych na prezydentów i sekretarzy. Z powodu wyborów w biurach nie obradowały dziś komisje zgromadzenia narodowego. Tylko komisja, której poruczono sprawę traktatu pocztowego z Niemcami, odbyła dziś posiedzenie. Sprawozdawca komisji deputowany Fourton, motywował swój wniosek, odnoszący się do zawarcia kontraktu handlowego z Niemcami. Powszechną uwagę zwraca na się opozycja hrabiego Chaudordy przeciw zawarciu traktatu, lecz wątpliwości już nie ulega, iż zgromadzenie narodowe przyjmie ten traktat. — Granica hiszpańska zamknięta została silnym kordonem wojskowym. O godzinie 3ciej popołudniu nie miano tu jeszcze wiadomości, czy książę Madrycki już jest w Hiszpanii. Ptrzymują tu powszechnie, iż przybędzie on do Hiszpanii dopiero wtedy, gdy powstanie większe przybierze rozmiary. Brat księcia Madrytu don Alfons, był jeszcze wczoraj w Genewie. Miał on jednakże odpłynąć już do Hiszpanii. Dowództwo nad powstańcami objął generał Elio. Na granicy hiszpańskiej i w Hiszpanii konfiskują ciągle broń przeznaczoną dla Karlistów.

— W przyszłym tygodniu — pisze dalej korespondent — weźmie Thiers udział w obradach zgromadzenia narodowego. Wczoraj byli książęta Aumale i Joinville u prezydenta republiki francuskiej. Prawdopodobnie nie wywoła przedłożenie rządowe o reorganizacji armii długich rozpraw w zgromadzeniu narodowym. Deputowani bowiem mieli postanowić przystąpić z opuszczeniem dyskusji jenerałnej do dyskusji specjalnej. Rada wojenna wydała swój wyrok o kapitulacji twierdzy Pflzburg. Komendantem tej twierdzy był major Taillant. Rada wojenna wyraża się z wielkiem uznaniem dla komendanta, który przez cztery miesiące mężnie bronił twierdzy i kapitulował dopiero wtedy, gdy mu amunicja zupełnie była wyszła a on na żadną pomoc z zewnątrz liczyć nie mógł. — Wyszło obecnie na jaw, iż marszałek Bazaine pobierał do 4. września roku 1870 pensję senatora Francji; zawezwano go tedy, aby zwrócić teraz kwotę pobieraną z kas rządowych, która mu się wcale nie należała. — Kandydatem stronnictwa radykalnego na deputowanego rady miasta Paryża w miejsce skazanego Mottu jest Karol Floquet, który przy wyborze otrzyma prawdopodobnie bezwzględną większość głosów.

— Pod d. 25. kwietnia otrzymała „Köln. Ztg.“ następującą korespondencję z Paryża:

Potwierdza się wiadomość, że hr. Harcourt nie odjedzie już do Rzymu, lecz uda się wprost z Wersalu do Londynu na miejsce ks. Broglie. Obiegają także pogłoski, iż Thiers chce zamianować deputowanego Teisserence de Bort ministrem; deputowany ten nie jest wprawdzie żadną znakomitością, lecz ponieważ jest zwolennikiem ceł ochronnych, a Thiers osobiście ministrem handlu i skarbu kieruje, więc pogłoska ta jest dość prawdopodobną. Zresztą wszyscy tu o tem bardzo dobrze wiedzą, że Thiers samodzielnych ludzi w swym gabinecie ścierpieć by nie mógł, a jeżeli pod tym względem hr. Remusat stanowi wyjątek, pochodzi to ztąd, że polityka zewnętrzna stoi obecnie we Francji na drugim planie. Władze wojskowe zaprowadziły w niektórych miastach południowych, w których demagogowie nie są jeszcze rozbrojeni, wielkie środki ostrożności. I tak postawiono silną załogę wojskową w Marsylii na wzgórzu Notre Dame de la Garde. Podobne środki ostrożności zaprowadzono też w Lyonie, i innych miastach południowych.

— Dziennik paryski „Soir“ dowiaduje się, iż rząd francuski nie zawezwie arcybiskupa paryskiego do odpowiedzialności za ogłoszenie dogmatu o nieomyślności papieża. Na to pisze „Journal des Debats“ co następuje: „Papież i kardynałowie, którzy tworzą jego rząd, nie są Francuzami i nie mają obowiązku przestrzegać ustaw francuskich. Inaczej rzecz się ma z biskupami i arcybiskupami francuskimi. Powinni oni, jako obywatele francuscy, zastosować się do ustaw francuskich, chociażby papież i kardynałowie uznawali je za niestosowne a nawet za niesprawiedliwe. Argument

ten nie przypada w prawdzie po smaku naszym przeciwnikom; a dwa główne organa naszych ultramontanów bronią otwarcie zasady, że kościół powinien nawet wznieść się ponad władzę państwową, jeżeli to uzna za stosowne. Jest to zasada sylabusa, która jednakże we Francji nigdy przeprowadzoną nie zostanie.“

Madryt. Dzienniki donoszą, że don Karlos przybył już do Hiszpanii i że stanął na czele 10.000 powstańców. Don Karlos mianował byłego generała za czasów królowej Izabeli, Diaz de Rada, komendantem prowincji Nawary. Diar de Rada wydał następującą proklamację: „Król i dostojny pan nasz zaszczylił mię następującem pismem odręcznem: „Mój kochany Rada! Chwila stanowcza nadeszła. Hiszpanie powołują swego prawowitego króla a król ich pospiesza z odpowiedzią na wezwanie. Rozkazuję, ażeby dnia 21. wybuchło ogólne powstanie w Hiszpanii wśród okrzyków: „Precz z cudzoziemcami! Niech żyje Hiszpania!“ Zasłużą się dobrze ojczyźnie i królowi ci, którzy usłuchają mego wezwania“. Odpowiedziałem królowi, iż przysięgam mu wierność i posłuszeństwo. Do dziś dalsze i wy dowody posłuszeństwa i karności, znosiliście cierpliwie zniewagę, jaką wyrządził awanturnik narodowi hiszpańskiemu wstępując na tron św. Ferdynanda i deptąc nogami święte prawa prawowitych monarchów Hiszpanii. Król kazał wam czekać—wyście usłuchali; dziś odzywa się do was: „Do broni!“ a wy zgromadzacie się pod jego sztandarem, na którym wypisanem jest: „Za Boga, ojczyznę i króla!“ Do broni zatem, dzielni i bohaterscy mieszkańcy Nawary i prowincji biskajskich; wnet odniesiemy zwycięstwo, które zapewni nam prawdziwą wolność, szczęście i pomyślność ojczyzny. Niech żyje religia! Niech żyje Hiszpania! Niech żyje Karol VII! Precz z cudzoziemcami! — podp. Jenerałny komendant Eustaquio Diar de Rada.“

— Jenerał Ybarrallo objął komendę nad dość znacznym oddziałem powstańców. Rząd hiszpański ogłosił już, jak się tego można było spodziewać, stan oblężenia w prowincjach Lerida, Nawara i Biskaja.

Bukareszt „Tagespresse“ przedstawia stosunki w Rumunii w sposób niepokojący. Znane sprawy kolejowe wykazały, że w Rumunii istnieje bardzo słabe poczucie prawa a prześladowania żydów dowodzą, że ludność rumuńska stoi na bardzo niskim stopniu cywilizacji. Na zeznaniu zbiega rosyjskiego, że skradziony z cerkwi w Ismail kielich sprzedał nieznajomemu żydowi, zarządzone najściślejsze śledztwo. Znalezione mały kawałek pozłoczonego kruszcza w domu biednego krawca i w skutek tego pospólstwo posądzając żydów o kradzież rzeczy kościelnych dopuściło się niecznych wybrków nie tylko w mieście Ismailu lecz także i w innych okolicach Rumunii. Władze nie dość energicznie wystąpiły przeciw ekscedentom, którzy burzyli i rabowali domy żydowskie. Wprawdzie na reklamacje konsulów zagranicznych wytoczono śledztwo sądowe, ale rumuńscy sędziowie przysięgli uznali jednogłośnie wszystkich oskarżonych niewinnymi, a natomiast skazano na trzyletnie więzienie żyda, któremu na podstawie bardzo wątpliwych poszlaków zarzucono uczestnictwo w kradzieży rzeczy kościelnych. Po tak jaskrawem pogwałceniu sprawiedliwości wielkie zadowolenie obudziła zbiorowa nota jenerałnych konsulów Niemiec, Austrii, Włoch, Francji, Grecji i Stanów Zjednoczonych, ujmująca się za sprawiedliwość i biednymi ofiarami dzikich instynktów pospólstwa. „Tagespresse“ zwraca przytem uwagę na kategoriyczny ton artykułu „Nord. Allg. Ztg.“, napisanego zaraz po wręczeniu rządowi rumuńskiemu zbiorowej noty konsulów.

Kronika.

(Wypadek miejscowy.) Przedwczoraj około godziny 9 wieczór zmarł nagle Autoni Maż, właściciel sklepu, żonaty, ojciec 3 dzieci maj. lat około 38. Umarł na dziedzińcu domu pod l. 903 1/4, gdzie przybywszy pijany prosił piernikarza Lewickiego o pożyczanie poduszki, aby pod namiotem mógł wypocząć. Według zdania lekarskiego Maż zmarł w skutek apopleksji.

(Wybór uzupełniający) jednego członka do rady powiatowej w Rudkach z grupy większych posiadłości, rozpisany pierwotnie na dzień 23. kwietnia, odbędzie się dnia 14. maja b. r.

Wybór odbędzie się w mieście powiatowem; o godzinie i miejscu wyborów zawiadomieni zostaną wyborcy kartami legitymacyjnymi.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało z końcem lutego 1872 chorych 802, do tych przybyło w marcu 462, było zatem chorych leczonych w marcu b. r. 1264. Z tych wydano: wyzdrowiałych 359, nieuleczonych 105 umarło 66, razem 734; pozostało w leczeniu z końcem marca 1872 chorych 734, a mianowicie: na oddziale chorób wewnętrznych 113, na oddziale chorób zewnętrznych 79, na klinice chorób wewnętrznych 10, na klinice chorób zewnętrznych 12, na oddziale chorób kobiecych 9, na oddziale chorób skórnych przedłużonych 10, na oddziale chorób kiłowych 112, na oddziale chorób ocznych 28, na oddziale obłąkanych 295, na oddziale położnic kobiet 40, dzieci 14. Najniższy stan chorych był dnia 30. marca 712, średni stan chorych był

dnia 26. marca 747, najwyższy stan chorych był dnia 17. marca 788. Stosunek wyzdrowienia wynosił 27.260/0, stosunek śmiertelności wynosił 5.010/0.

— Od niejakiego czasu Wezuwiusz ciągle wybucha, lubo nie groźnie. Mnóstwo jednak cudzoziemców przybywa do Neapolu, aby mieć widok góry wybuchającej ogniem. Telegram zaś z dnia 25. donosi, że poprzedniej nocy (24.) wielki nastąpił wybuch podobny do ogromnego pożaru. Lawa płynie na różne strony potokami.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Ceny targowe w miesiącu marcu 1872.

Następujących artykułów:	Miejsce targu:									
	Bircza		Przeworsk		Leżajsk		Tyczyn		Zańcut	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	w walucie austriackiej									
Mec pszenicy	5	50	6	—	6	—	6	1	6	—
„ żyta	4	25	4	45	4	50	4	58	4	15
„ jęczmienia	3	25	3	76	4	20	3	72	4	—
„ owsa	1	50	2	32	2	50	2	6	2	—
„ grochu	5	—	5	43	5	20	6	15	6	—
„ hreczki	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kukurudzy	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
„ ziemniaków	2	—	1	68	1	—	2	32	2	7
Cetnar siana	1	—	1	20	1	—	1	10	1	35
Sąg drzewa twardego	5	—	12	—	8	—	10	—	11	50
„ miękkiego	3	—	8	—	6	40	7	—	7	37
Funt mięsa wołowego	—	16	—	16	—	14	—	17	—	16
Miara wina	—	45	—	60	—	80	—	35	—	—
„ piwa	—	20	—	18	—	16	—	20	—	—
Robotnik z wiktem	—	20	—	25	—	30	—	20	—	20
„ bez wikt	—	44	—	50	—	60	—	40	—	40

(Wystawa powszechna we Wiedniu.) Rząd włoski mianował swoim delegatem dla wystawy powszechnej senatora Franciszka Brioschi, który w ubiegłym tygodniu przybył do Wiednia wraz z szetem sekcji w włoskiem ministerstwie handlu p. Wiktorem Ellena. Obaj panowie udali się zaraz po swoim przyjeździe do Wiednia z włoskim posłem hr. Robilaut do jenerałnego dyrektora wystawy dla porozumienia się w sprawie udziału Włoch w wystawie wiedeńskiej. — W tych dniach przybyć mają z Berlina do Wiednia dwaj budowniczey Heydun i Kyllmaun, którzy zająć się mają urządzeniem wystawy w oddziale dla Niemiec przeznaczonym. — Ze Sztokholmu donoszą, że u prezydenta szwedzkiej komisji dla wystawy księcia Oskara odbyło się zgromadzenie przemysłowców. Prezydent zaprosił zgromadzonych do subskrypcji na fundusz dla szwedzkiej komisji i podniósł przytem znaczenie doniosłe wystawy powszechnej. Udział w subskrypcji był bardzo chętny i obfity wydał rezultat. Ponieważ Szwecya bierze udział w wystawach w Moskwie i Kopenhadze, więc komisja poczyniła odpowiednie zarządzenia, ażeby najznakomitsze przedmioty z obu tych wystaw wprost do Wiednia wysłane zostały. Izba szwedzka przeznaczyła 30.000 talarów na ułatwienie zwiedzenia wystawy ubogim nauczycielom szkół technicznych i pracowitym robotnikom. — Z Paryża donoszą, że księgarz tamtejszy Alf. Cerf zamierza urządzić zbiorową wystawę publikacji francuskich wydawców. — Do Wiednia przybył znany zaszczytnie archeolog profesor dr. Brugsch, członek egipskiej komisji wystawowej. Wicekról Egiptu powierzył mu urządzenie wystawy przedmiotów egipskich. Dr. Brugsch przybył do Wiednia wraz z budowniczym Schmorenz, ażeby rozpocząć przygotowania do potrzebnych budynków, i w tym celu obaj porozumieli się już z dyrektorem wystawy. — Z Ancony donoszą, że odbędzie się tam w grudniu b. r. prowincjonalna wystawa rolnicza, z której wybrane zostaną najcenniejsze przedmioty dla wystawy wiedeńskiej. Na transport i ustawienie tych przedmiotów we Wiedniu przeznaczyła rada prowincjonalna 30.000 lirów.

OSTATNIA POCZTA.

Telegramy „Czasu“.

Madryt, 28. kwietnia. Powstanie Karlistów gromadzi się w prowincjach Nawarze, Guipuzcoa i Biscaya; wszystkie inne prowincje są spokojne. Powstańcy nie mają żadnego ważnego punktu w rękę swoją i trzymają się dotąd w górach. Dotychczas nie zaszła żadna utarczka. Serrano wysłany tam został, aby przyspieszyć działanie przeciw Karlistom, zanimby się skupili.

Rzym, 28. kwietnia. Dzienniki z Neapolu z wczorajszego wieczora podają zasmucające szczegóły o wybuchu Wezuwiusza. Niepodobna oznaczyć dokładnie liczby ofiar; w niektórych miejscach spustoszenie jest straszne. Wszystkie władze są na miejscu; wojsko, okręty wojenne i organa policyjne dają pomoc i utrzymują porządek. Potok lawy zmienił kilkakrotnie kierunek. Wczoraj z powodu dymu nie można było z Neapolu

widzieć Wezuwiuszu. Los wielu osób brakujących nie jest jeszcze wiadomy. Płonący żużel pada deszczem aż do Scafati i Salerno. W Scafati wojsko otrzymało nakaz zatopić prochy, aby ocalić prochownię. Zapewniają, że w niektórych miejscach w San Sebastiano wysokość lawy dochodzi do sześciu stóp. Władze i osoby prywatne rowniają niezmierną działalność, aby nieść pomoc ofiarom.

Neapol, 28. kwietnia rano. Popiół sypie się deszczem; niebo zaciemnione. Słychać już w tej oddali nieustanny łoskot Wezuwiuszu.

Neapol, 28. kwietnia godz. 10 rano. Król wyjechał wczoraj wieczór do San Sebastiano. Niebo się wyjaśniło; deszcz popiołu przestał sypać.

Bajonna 28. kwietnia. Kolej żelazna pod Zumarrago przerwana. Gazety hiszpańskie nie nadeszły. Granica ściśle jest pilnowana.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 29 kwietnia 1872.

Hotel Żorza: Pp. Hr. Baworowski W., ze Strussowa. — Hr. Romer W., z Ociki. — Arczyński H., z Polski. — Manasterski W., z Krasiczyna. — Tuczyński K., ze Skoryk.

Hotel europejski: Pp. Hr. de la Scala J., z Juśkowic. — Żywicki K. i Głowacki W., z Tarnopola. — Komarnicki J., z Magierowa.

Hotel angielski: Pp. Hubicki K., z Ożydowa. — Janicki J., z Ostrożca. — Mięczyński J., z Palikrowy. — Ostrowski F., z Kapiścina.

Hotel warszawski: Pp. Lucki A., z Sarn. — Rogoziewicz J., z Rychezye.

Hotel podolski: Pp. Hr. Dzieduszycki A., z Uhelna. — Krajewski N., z Czechy.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 29 kwietnia 1872.

Pp. Hr. Lanckoroński T., do Tartakowa. — Bryczyński S., do Dyliatycz. — Bogdanowicz Z., do Litatyna. — Duczyński J., do Gologór. — Papara H., do Zubowmosta. — Sołtyk H., do Krakowa. — Altenberg K. c. k. porucznik, do Podwołoczysk.

TEATR.

Dziś: pod artystyczną dyrekcją p. St. Niedzielskiego: Pierwszy występ p. Gruszczyńskiej: „Halka” Opera w 4 aktach, słowa Włodzimierza Wolskiego, muzyka Stanisława Moniuszki. Tańce układu pana Budkowskiego, dyrektora szkoły baletu. Akt I: Polonez i Mazur błękitny. Akt III. Tańce Góralskie odtńczy p. Budkowski z chórem.

Pociągi kolejowe na głównym dworcu Karola Ludwika. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą ze Lwowa do Krakowa o g.	8 m. 7 wieczór.
„ „ „ „ o „	3 „ 30 rano.
Odech. ze Lwowa do Czerniowic o „	8 „ 32 „
„ „ „ „ o „	12 „ 20 w nocy.
„ „ do Brod. i Złocz. o „	8 „ 52 rano.
„ „ „ „ o „	11 „ 50 wieczór.
Przychodzą z Krakowa do Lwowa o g.	7 m. 37 rano.
„ „ „ „ o „	11 „ — wieczór.
„ z Czerniowic „ o „	7 „ — „
„ „ „ „ o „	2 „ 30 w nocy.
„ z Brodów i Złoczowa „ o „	7 „ 24 wieczór.
„ „ „ „ o „	2 „ 50 w nocy.

Pociągi kolejowe na stacji lwowskiej Podzamcze. (Podług zegaru lwowskiego.)

Odechodzą do Brodów i Złoczowa o g.	9 m. 11 rano.
„ „ „ „ o „	12 „ 12 wieczór.
Przychodzą do Lw. z Brod. i Złocz. o „	6 „ 53 „
„ „ „ „ o „	2 „ 19 w nocy.

Odpowiedzialny redaktor: Adolf Rudyński.

Spostrzeżenia meteorologiczne w miesiącu kwietniu 1872

Dnia	Barometer				Stopień ciepła wedle Celsiusa				Ciężenie pary millimetr.				Wilgoć powietrza w %				Stan nieba 0—10				Wiatru kierunek i siła			Ozonometer 0—10				Opad atmosferyczny millimetr. i uwaga
	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	7 ^h	2 ^h	9 ^h	7 ^h	2 ^h	9 ^h	M.	
27	736.37	735.74	736.44	736.18	10.2	18.8	15.0	14.67	8.2	10.1	9.0	9.10	89	63	71	74.3	10	6	5	7.0	NO 1	NO 1	N 2	7	6	6	6.3	3.62 :

Cennik lwowskiej Izby handl. i przemysłowej.

Efekta	Uskutecz. sprzedaje	Kurs przeciętny	Kurs ostatni		
			placą	żądają	
Złote austriackie					
1. 29. kwietnia. Południowy.					
Akc. gal. kol. żel. K. L. a diwid.	—	—	25 1/2	25 1/2	
„ kol. lwow.-czern. Jassy	—	—	167 25	168 50	
„ banku hipot. galic. po 200 zł. z wpłatą 60% ex diwid.	—	—	164 —	66 —	
„ papiery czern. po 200 zł. w. a.	—	—	—	—	
Galic. banku krajow.	—	—	68 —	7 —	
Listy zast. Tow. kred. gal. „ 50% w. a.	—	—	88 —	88 50	
„ Tow. kr. gal. 40% w. a.	—	—	75 —	75 50	
Banku hip. gal.	—	—	89 50	90 —	
Gal. zakł. kred. włośc.	—	—	92 —	92 75	
Oblig. indemn. gal.	—	—	76 80	77 50	
„ W. Ks. Krak.	opócz kuponu bieżącego	—	—	—	
„ Księstwa Bukowiny		—	—	—	
Poż. głod. r. 1866 po 70%		—	—	—	
Pier. kol. gal. K. L. i. Em.		—	—	—	
„ „ „ „ II.		—	—	—	
„ kolei lwow.-czerniow.		—	—	—	
„ I. Em.		—	—	—	
„ II.		—	—	—	
Dukat belenderski		—	—	31	6 40
„ cesarski		—	—	6 34	6 42
Napoleondor	—	—	8 94	9 0	
Pół imperyal rosyjski	—	—	9 5	9 20	
Rubel srebrny rosyjski	—	—	1 70	1 80	
„ papierowy „	—	—	1 2	1 53	
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	
Pruskie bilety kasowe	—	—	1 67	1 63	
Srebro	—	—	111 25	112 50	

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26. kwietnia 1872.

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)

pien. towar

Pożyczki narodowej od stycznia do lipca po 50%	70.66	70.8
od kwietnia do października po 50%	70.60	70.80
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 50%	—	—

Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 50%	—	—
Metali po 4 1/2%	—	—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	325. —	327. —
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	325. —	327. —
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 40%	93.50	94. —
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 50%	102.99	103.20
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 50%	124.50	125.80
Pożyczka z r. 1864 (z premii) po 100 zł.	145.75	146.25
Renty Como po 42 lir. austr.	23. —	24. —

B. Krajów koronnych.

Obligacje indemn. po 50% za 100 zł.

Czech	96. —	96.50
Bukowiny	75.50	76. —
Galicji	78.75	77.0
Niższej Austrii	94. —	95. —
Siedmiogrodu	77.25	78. —
Węgier	82.25	82.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 70%	—	—

2. Akcje.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wypłatą 50%	317.50	318. —
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	332.50	333. —
Niż.-aust. tow. eskont. po 500 zł.	9.8. —	10.02. —
Galic. banku kraj. a 200 zł. wpl. 40%	—	—
Galic. banku hyp. po 200 zł. wplata 40%	—	—
Banku narodowego	840. —	842. —
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	61. —	62. —
Kol. Ces. Elzbiety po 200 zł. m. k.	248.25	248.75
Pół. kol. po 1000 zł. w. a.	2335	234. —
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	255. —	255.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	168. —	169. —
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	371. —	372. —
Połud. kolei państw. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	186. —	186.50
Spółki Borysławskiej a 200 zł. w. a.	—	—
Styryjskie towarz. wyrobów żelaznych po 200 zł.	—	—

3. Listy zastawne.

(za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 50% w srebrze	105.40	105.70
Gal. Tow. kred. w. a. po 40%	—	—
„ „ „ „ po 50%	83. —	—
Gal. banku hyp. po 60%	91. —	90.25
Galic. banku zakład kredytowy włościański po 60%	82.25	92.75
Banku narod. w wal. austr. przezn. do los. po 50%	92.75	93. —
Węgier. Towar. ziemskie po 5 1/2%	90. —	90.25
„ „ „ „ (renta) po 60%	—	—

4. Obligacje z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	90.30	90.60
„ „ „ „ w. a.	86.50	86. —

Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 50% za 100 zł.	102.75	103. —
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisji	100. —	100.25
Styryjskie tow. wyr. żelaznych po 60%	172.50	173.50

5. Losy.

(za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	186. —	186.50
Clarego po 40 zł. m. k.	36. —	38. —
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	99.75	100.25
Keglevicza po 10 zł. m. k.	16.50	17.60
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32. —	32. —
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.25	29.75
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14. —	15. —
Salma po 40 zł. m. k.	41.50	42. —
St. Genois po 40 zł. m. k.	29. —	30. —
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	25. —	26. —
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	—	121. —
„ 50 zł. w. a.	57. —	58. —
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.50	24. —
Windischgrütza po 20 zł. m. k.	23.50	24.50

Weksele.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	—	—
Angsburg za 100 zł. w p. n.	94.25	94.50
Berlin za 100 tal.	—	—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	94.50	94.60
Hamburg za 100 M. B.	83. —	83.20
Londyn za 10 ft. stt.	112.30	112.45
Paryż za 100 fr.	44.25	44.25

Kurs złota.

Dukat ces. men.	5.36	5.37
„ pół. wagi	—	—
Korona	—	—
20 frankówka	8.95	8.95 1/2
Rosyjski imperyal	—	—
Talar związkowy	—	—
Srebro	110.25	110.50

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 29. kwietnia.

	zł.	e.
Jednolity dług państwa w banknotach	64	70
„ „ w srebrze	71	35
Losy z 1860 roku	103	30
Akcje banku wiedeńskiego	840	—
„ „ kredytowego	334	50
Londyn 10 funtów szterlingów	112	50
Srebro	110	15
Napoleonor	8	95
Dukat	5	35

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1089 3—3) **E d y k t.**

L. 21956. C. k. sąd krajowy jako handlowy we Lwowie uwiadamia niniejszym edyktem niewiadomego z życia i miejsca pobytu Alawarego Kerzer, że Emilia Bodenstern przeciw niemu na dniu 20. kwietnia 1872 do l. 21956 prośbę o nakaz zapłaty sumy wekslowej 520 zł. z przyn. wniosła, poczem dla niego kurator w osobie p. adwokata Dra. Męcińskiego z zastępstwem p. adwokata Dra. Goreckiego ustanowionym został.

Wzywa się zatem pana Alawarego Kerzer, ażeby wcześniej albo się do sądu zgłosił, lub ustanowionemu kuratorowi albo też i innemu rzeczownikowi, którego by sobie obrał, środki swej obrony udzielił, gdyż inaczej sam sobie szkodę z zaniedbania tego wynikłą przypisze.

Lwów, dnia 22. kwietnia 1872.

(1090 3—3) **E d y k t.**

L. 1048. C. k. sąd powiatowy w Slemieniu wzywa niniejszym Jana Janika z miejsca pobytu niewiadomego, ażeby do przyjęcia spadku po zmarłym dnia 21. grudnia 1852 r. ojcu tegoż Franciszka Janika pozostałego w przeciągu roku jednego się oświadczył, gdyż po upływie tego terminu postępowanie spadkowe z ustanowionym dla niego kuratorem Szymonem Swierkoszem

przeprowadzonym zostanie.

Slemień, dnia 23. marca 1872.

(1061 3—3) **Grundmachungs.**

Nr. 9299. Der mit Entsch. des k. k. Justizministeriums vom 7ten December 1871 Z. 12795 zum Notar in Kotzmann in der Bufowina ernannte Michael Hordyński hat am 1. April 1872 den Dienstentwurf abgelegt.

Vom k. k. Ober-Landesgericht.

Lemberg, am 10. April 1872.

(1091 3—3) **Ogłoszenie konkursu.**

L. 2768-Pr. W celu obsadzenia posady oficjała urzędów pomocniczych Namiestnictwa z placą rocznych 600 zł. rozpisuje się konkurs do 15. maja b. r.

Podana zaopatrzone w dowody kwalifikacyi i znajomości języków krajowych wniesione być mają w drodze właściwej do Prezydium Namiestnictwa.

Z c. k. Prezydium Namiestnictwa.

We Lwowie, dnia 23. kwietnia 1872.

(1095 3—3) **E d y k t.**

Nr. 3740 cyw. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje niniejszem do publicznej wiadomości, iż uchwałą z dnia 10. kwietnia 1872 do L. 3740 cyw. u-

znaje Teofilę Tchórnicką córkę śp. Jana Tchórnickiego — właściciela dóbr Dąbrowy polskiej za cierpiącą na trwałe niedołęztwo umysłowe i ustanawia dla niej kuratora w osobie p. Władysława Urbańskiego właściciela dóbr Koraliowic.

Przemyśl, dnia 10. kwietnia 1872.

(1096 3—3) **K o n k u r s.**

Nr. 499. Ubiegający się o posadę c. k. sędziego powiatowego z placą 1300 złr. w. a. przy c. k. sądzie powiatowym w Komarnie opróżnioną mają swoje prośby aż do dnia 12. maja 1872 do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Samborze wniesić.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.

Sambor, dnia 24. kwietnia 1872.

(1098 3—3) **K o n k u r s.**

Nr. 545 pr. W celu obsadzenia posady sędziego powiatowego w Kopyczyńcach z placą roczną 1300 złr. i prawem posunięcia się na wyższą 1500 połączonej rozpisuje się konkurs na dni 14.

Podana o też posadę do Prezydium c. k. sądu obwodowego w Tarnopolu wniesione być mają.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.

Tarnopol, dnia 23. kwietnia 1872.

(1107 2-3)

Обвешеніє.

Nr. 17811. Według preliminarza państwowego na rok bieżący (rozdział 8 ministerstwo oświecenia i wyznań) zatwierdzonego ustawą finansową z dnia 24. marca 1872 przyzwoloną została kwota piętnastu tysięcy złr. w. a. mająca być użytą według swego przeznaczenia.

a. Do udzielania stypendyów ubogim ale pełnym nadziei artystom, którzy albo wystąpili już publicznie z większym samoistnym dziełem, albo też wykazać mogą utwory znakomitszej wartości artystycznej.

b. Do udzielania pensyi, to jest zapomogi artystom, którzy zasłużyli się już czemś pożytecznym i którym wspomniona pomoc ma umożliwić dalszy postęp w szczęśliwie rozpoczętym zawodzie; nakoniec

c. na zamawianie dzieł w dziedzinie sztuki plastycznej i to u takich artystów, którzy osiągnęli już stopień samodzielności artystycznej.

Ministerstwu wyznań i oświaty, któremu poruczone zostało rozporządzenie tymi funduszami, zastrzega sobie co do udzielania wolność działania we własnym zakresie, bez względu na współubieganie się pojedynczych kandydatów, zaś co do poruczania artystom prac w dziedzinie sztuki plastycznej będzie ono przedewszystkiem mieć na względzie zaspokojenie objawiających się w tym kierunku potrzeb państwa i wydawać potrzebne w tej mierze rozporządzenia. Natomiast do ubiegania się o stypendya, wzywa się wszystkich artystów w dziedzinie sztuk plastycznych (architektury, rzeźbiarstwa i malarstwa) jakoteż poezyi i muzyki ze wszystkich w radzie państwa zastąpionych królestw i krajów, którzy mogliby mieć prawo do uzyskania takiego stypendyum, ażeby podania swoje wnieśli najdalej do 31. maja br. do właściwych rządów krajowych.

Podania te mają zawierać:

1. Wykazanie trybu kształcenia się i osobistych stosunków kompetenta.

2. Podanie sposobu, w jaki ma być użyte stypendyum na celu dalszego kształcenia się i

3. Dowody wspomnianych prób talentu i osiągniętego już stopnia wykształcenia.

Stypendya te będą tymczasowo nadawane na jeden rok, przyczem zwraca się jeszcze uwagę na to, że na oznaczenie wysokości tych stypendyów wpływać będą osobiste stosunki kompetenta i cel jaki przez ich nadanie ma być osiągnięty, ale że oraz wolno także ubiegającemu się wyrazić w tym względzie swoje osobiste życzenie.

Z c. k. Ministerstwa wyznań i oświecenia.

ОБВѢЩЕНІЕ.

Ч. 17.811. Ведала прилиминара державного на рікъ вѣжній (отдѣлъ 8. Министерства исповѣданій и просвѣты) затвержденного уставомъ финансовою зъ дня 24. марта 1872. призволеною збѣла квота: пѣтънацѣтъ тысячъ золотыхъ ренскихъ в. а., котра подла назначена свого оупотребленаю выти має:

а) На оудѣленіе стипендіевъ оубогимъ, но много надежнымъ Хѣдожникамъ (артистамъ), котрій або выстѣпили оуже пѣвлично зъ вѣлшимъ самодѣльнымъ оутворомъ или можѣтъ выказати са дѣлами знакомитой вѣрности артистичной.

в) На оудѣленіе пенсій, т. е. запомогъ Хѣдожникамъ, котрій заслужили са оуже икими працями пожитечными, и котрымъ речена запомога має оуможливити дальшій постѣпъ на обраній часлико дорожѣ, наконецъ

в) На замовленіа дѣла зъ овема штѣки пластичной, и то оу такихъ Хѣдожниковѣ, котрій оагнѣли оуже степенъ артистичной самодѣльности.

Министерство исповѣданій и просвѣты, которомъ тѣи фндаши отданіи збѣтали до розпорядженія, застерѣгае совѣщю до оудѣленія своводоу дѣланія ко власномъ крѣзѣ, безъ взгладѣ на спѣвѣтаніе одинокихъ кандидатѣвъ, що же взгладомъ замовленія дѣла пластичныхъ оу Хѣдожниковѣ передъ всеміи мати вѣде на взгладѣ заспокоеніе представляючиХъ къ томъ кирѣнкѣ потребѣ державы, и що до оувѣтанія са о стипендіи визнае вѣсѣХъ Хѣдожниковѣ такъ въ заводѣ штѣкѣ пластичныхъ (архитектѣры, скульптѣры и маларства [живо-писи]), якъ и поезій и мѣзики изъ вѣсѣХъ въ Радѣ державной репрезентованыхъ королевствъ и краѣвъ, котрій можѣтъ са домогати оудѣленія такои стипендіи, шовы найдалше до 31 маа с. р. подали къ томъ взгладѣ прошенія до приналежныХъ правительствъ краевыхъ.

Поданія должніи заключати:

1. Выказаніе трехъ образковъ са и личныХъ стосѣнкѣвъ компетента.

2. Выказаніе способа, въ який має вѣти оупотреблена стипендіа къ дальшому образованію са Хѣдожника, и

3. Доказы вспомненыХъ провѣвъ здѣбенности и оагнѣнои оуже стипеніи образованія.

Тѣи стипендіи вѣдѣтъ тимчасово оудѣланіи на оденъ рікъ, причѣмъ надѣлане са еше, що на означеніе ихъ высоты впаивати вѣ-

дѣтъ личніи стосѣнки компетента а заразомъ цѣла, котра наданіемъ ихъ має выти оагнѣною, що однаковъ вѣльно естъ компетентови выразити къ томъ взгладѣ личніи скон желанія.

Изъ ц. к. Министерства исповѣданій и просвѣты.

Kundmachung

Nr. 17811. In dem, mit dem Finanzgesetze vom 24. März 1872 genehmigten Staatsvoranschlag für das laufende Jahr (Capitel 8 Ministerium für Cultus und Unterricht) ist der Betrag von fünfzehntausend Gulden österr. Währ. bewilligt worden, welcher seiner Bestimmung zufolge

a. Zur Ertheilung von Stipendien an mittellose, aber hoffnungsvolle Künstler, welche entweder bereits mit einem größeren selbstständigen Werke vor die Öffentlichkeit getreten sind, oder Leistungen von tieferem künstlerischen Gehalte aufzuweisen in der Lage sind;

b. Zur Ertheilung von Pensionen, d. i. Unterstützungsbeiträgen für Künstler, welche bereits erspriechliches und Verdienstliches geleistet haben, und welchen durch die erwähnte Beihilfe die Möglichkeit gewährt werden soll, auf der mit Glück betretenen Bahn fortzuschreiten, endlich

c. Zu Aufträgen auf dem Gebiete der bildenden Kunst, und zwar an solche Künstler, welche bereits das Maß künstlerischer Selbstständigkeit erreicht haben, verwendet werden soll.

Indem der Minister für Cultus und Unterricht, welchem die Durchführung dieser Widmungen anheim gestellt ist, sich vorbehält, rücksichtlich der Zuwendung von Pensionen ohne Rücksicht auf specielle Bewerbungen vorzugehen, bezüglich der an bildenden Künstler zu ertheilenden Aufträge zunächst die Befriedigung der in dieser Richtung sich geltend machenden Bedürfnisse des Staates zum Ausgangspunkte zu nehmen, und diesfalls das Erforderliche einzuleiten, werden zur Bewerbung um Stipendien alle Künstler aus dem Bereiche der bildenden Künste (Architectur, Sculptur und Malerei) der Dichtkunst und Musik aus allen im Reichsrathe vertretenen Königreiche und Ländern, welche auf die Zuwendung eines Stipendiums Anspruch zu machen haben, aufgefordert, sich diesfalls längstens bis 31. Mai l. J. bei den betreffenden Vönderstellen in Bewerbung zu setzen.

Die Gesuche haben zu enthalten:

1. die Darlegung des Bildungsganges und der persönlichen Verhältnisse des Bewerbers,
2. die Angabe der Art und Weise, in welcher von dem Stipendium zum Zwecke der weiteren Ausbildung Gebrauch gemacht werden soll, und
3. die Vorlage der erwähnten Proben des Talentes und der bereits erreichten Bildungsstufe.

Diese Stipendien werden vorläufig auf die Dauer eines Jahres verliehen, wobei bemerkt wird, daß für die Bestimmung der Höhe derselben die persönlichen Verhältnisse des Bewerbers und der durch die Verleihung zu erreichende Zweck maßgebend sind, daß es jedoch dem Bewerber freisteht, seine persönlichen Wünsche in dieser Richtung auszusprechen.

Der f. k. Minister für Cultus und Unterricht.

Obvешеніє.

Nr. 9780. W celu zabezpieczenia dostawy materiału do pokrycia gościńców państwowych w okręgu budowniczym stanisławowskim na trzyletni przeciąg czasu tj. na rok 1873-1874 i 1875 odbędzie się dnia 14. maja br. o godzinie 12 w południe w c. k. starostwie stanisławowskim licytacja za pomocą pisemnych ofert.

Rzeczona dostawa wynosi na rok 1873 razem 3010 pryzm w cenie fiskalnej 14569 złr. 70 ct. w a.

Blizsze warunki licytacji przegladnag można w wymi nionem c. k. starostwie dokąd także oferty na cały trzechletni okres czasu lub też tylko na rok 1873 zaopatrzone w 50% wadyum z wyrażeniem cen nietylko cyframi ale też i literami przed wskazanym terminem wniesione być mają.

Oferty nie ołożone według przepisów lub nie podane w terminie, nie znajdują uwzględnienia.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 16. kwietnia 1872.

Edykt.

Nr. 3876. C. k. lwowski sąd krajowy wzywa posiadaczy zagubionej obligacyi indemnizacyjnej z dnia 1. listopada 1853 Nr. 19451 na 1000 złr. m. k. na imię Ludwiki Nowosielskiej opiewającej wraz z kuponami, z których pierwszy w dniu 1. listopada 1871, ostatni zaś w dniu 1. listopada 1873 jest płatnym, aby tę obligacyę w przeciągu 3 lat licząc od dnia 1. listopada 1873, kupon zaś od tej obligacyi dnia 1. listopada 1871 płatny w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia wygotowania edyktu a resztę kuponów w przeciągu 1 roku, 6 tygodni i 3 dni od dnia płatności kuponu tem pewniej sądowi przedłożyli, lub też swoje prawa do jej posiadania wykazali, gdyż w przeciwnym razie po bezskutecznym upływie powyższego czasu ta obligacya z kuponami za umorzoną uznana będzie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 6. kwietnia 1872.

Edykt.

L. 14608. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Szymon Demus przeciw Antoniemu Kamińskiemu i Katarzynie Kamińskiej o ekstabulacyę zaintabulowanego dnia 21go września 1823 do l. 14579 ut libr. Dom. 11 pag. 288 n. 15 on. na rzecz pozwanych obowiązku Grzegorza Kamińskiego żywienia, odziewania i wychowywania tych pozwanych ze stanu biernego realności pod l. 508²/₄ we Lwowie dnia 13. marca 1872 do l. 14608 wniósł pozew i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 3. czerwca 1872 r. o godzinie 10. rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Antoniego

Kamińskiego i Katarzyny Kamińskiej jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania tychże na ich koszt i niebezpieczeństwo tutejszego adwokata pana Dra. Dwidowskiego z zastępstwem przez adwokata pana Dra. Moszyńskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należytych czasie osobiście stanęli, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, ogółem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Z c. k. sądu krajowego
Lwów, dnia 23. marca 1872

Edykt.

L. 15003. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Szymon Demus przeciw Bazylemu Ilnickiemu o ekstabulacyę intabulowanej na rzecz pozwanego ut libr. dom. 11 pag. 245 n. 14 on. sumy 2500 złp. z wszelkimi przynależnościami ze stanu biernego realności pod l. 508²/₄ we Lwowie dnia 15. marca 1872 do l. 15003 wniósł pozew i o pomoc sądową prosił w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 3go czerwca 1872 o godzinie 10tej rano ustanowiony został.

Ponieważ miejsce pobytu Bazylego Ilnickiego jest niewiadome, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania go i na jego koszt i niebezpieczeństwo tutejszego p. adwokata Dra. Dwidowskiego z zastępstwem przez pana adwokata Dra. Moszyńskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanego, aby w należytych czasie osobiście stanął, lub potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrał i sądowi oznajmiał, ogółem stosownych do obrony środków użył, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sam sobie przypisać będzie musiał.

Lwów, dnia 23. marca 1872.

Ogłoszenie konkursu.

Nr. 755 R. P. Posady diurnistów technicznych dla powiatowych komisji szacunkowych.

Na mocy polecenia wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 15. kwietnia 1872 L. 11381 ogłasza się mniejszem konkurs na posady diurnistów technicznych dla powiatowych komisji szacunkowych w okręgu lwowskiej komisji krajowej podatku gruntowego z diurną jednego złr. 50 kr. w. a.

Diurnści ci będą zatrudnieni obok mierniczych przez okres letni przy pomiarze a w porze zimowej w siedzibie powiatowych komisji szacunkowych i będą mogli otrzymać z czasem posady mierniczych, jeżeli okaże się, że posiadają uzdolnienie do samoistnego wykonywania czynności pomiarowych, a przy tem odznaczają się pilnością i gorliwością w pełnieniu poruczonych sobie obowiązków.

Ubiegający się o te posady mają wnieść swoje podania własnoręcznie pisane do dni czternastu, licząc od dnia umieszczenia niniejszego ogłoszenia w gazecie lwowskiej do Prezydium tutejszej komisji krajowej podatku gruntowego i załączyć do podania świadectwo legalne adwokatujące: rok i miejsce urodzenia, stan, dotychczasowe zatrudnienie, studia odpowiednie, mianowicie że ukończyli przynajmniej niższe szkoły realne, lub że w inny sposób uzyskali uzdolnienie do pomiaru praktycznego, nienaganne zachowanie, zdrowie fizyczne i znajomość językowe.

Z Prezydium c. k. komisji krajowej podatku gruntowego.

Lwów, dnia 26. kwietnia 1872.

Edykt.

L. 260. C. k. sąd powiatowy w Starym Sączu rozpisuje niniejszem przymusową publiczną sprzedaż realności pod Nr. k. 329 w Starym Sączu położonej, a wedle Dom. tom. XII. pag. 112 n. 12 haer. Jędrzeja Piotrowskiego własnej, w celu zaspokojenia spadkobiercom Joachima Kosterkiewicza przysługującej sumy 367 zł. 50 kr. w. a. z przyn. na 23. maja i 24. czerwca 1872 o godzinie 10. zrana w tutejszym gmachu sądowym odbyć się mającą.

Cenę wywoławczą stanowi wartość szacunkowa w kwocie 1661 zł. 92 kr. w. a., a wadyum wynosi okragłą kwotę 200 zł. w. a.

Na wypadek niesprzedania tej realności na powyższych terminach nad lub przynajmniej za cenę szacunkową wyznacza się dla ułożenia lepszych warunków termin na 1. lipca 1872 r. na godzinę 10tą zrana, na który się wszystkich wierzycieli do sądu wzywa.

Resztę warunków licytacji, ekstrakt tabularny i akt oszacowania wolno przejrzeć w tutejszej registraturze.

O tem uwiadamia się strony interesowane do własnych rąk, tych zaś wierzycieli, którzyby po 18go stycznia 1872 do tabuli weszli, lub którymyb niniejsza uchwała zawczasie albo całkiem nie mogła być doreczoną do rąk pod jednym ustanowionego kuratora pana Jędrzeja Mazurka obywatela tutejszego.

Stary Sącz, dnia 21. kwietnia 1872.

Ogłoszenie konkursu.

L. 2368. Celem prowizorycznego obsadzenia posady aktuariusza przy dyrekcji policyi we Lwowie w X. klasie dyet z piacą rocznych 500 zł. rozpisuje się niniejszem konkurs do 20. maja 1872.

Ubiegający się mają podania z dowodami ukończonych nauk prawnych i znajomości języków krajowych wnieść na ręce p. dyrektora policyi we Lwowie.

Z Prezydium c. k. Namiestnictwa.

Lwów, dnia 27. kwietnia 1872.

(1101 3—3) **E d y k t.**

Nr. 8457. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl ustawy z dnia 25. lipca 1871 L 96 Dz. P. P. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Anszla Szafła w Mikulińcach o utworzenie nowego ciała tabularnego dla gruntu budowlanego z fundamentami murowanymi i ogródkiem warzywnym pod Nr. k. 393 w mikulińskim powiecie sądowym i w tamtejszej gminie podatkowej położonego, którego w katastrze podatkowym, dawniej na imię Herscha Bazara, później na Gedalie Schwalbennest zapisany był, na teraz do Anszla Szafła należy, od wschodu z realnościami Einocha Warlaftig i Jeruchima Katz, od południa z realnością Karola Mińewicz i Barbary Gruntowskiej, od północy z ulicą poprzeczną, a od zachodu z ulicą prowadzącą na Bobowszczyznę graniczy, mając figurę po części ukośną, poczęści kłnowatą, na południowej granicy 22 sąż. 5 stóp 3 cale, na północnej 14 sąż. 3 stóp długości, zaś na wschodniej 9 sąż. 3 stop, a pośrodku od kąta załamane w prostym kierunku granicy południowej 8 sążni 3 stop szerokości — zatem całego obszaru 172⁵/₆ sążni zawiera — c. k. sądowi powiatowemu w Mikulińcach poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, któryto projekt w tymże c. k. sądzie powiatowym w Mikulińcach przejrzanym być może, a od dnia 15. sierpnia 1872 za utwor nowego ciała księgi gruntowej uważanym będzie; — równie oznajmia się, że od dnia 15 sierpnia 1872 poczynszy, nowe prawa własności, zastawu, i inne prawa hipoteczne na wyz opisaną nieruchomości jako nowe ciało tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte, ograniczone na innych przeniesione, i uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy sąd krajowy wszystkich, którzyby

a. Na zasadzie praw, przed dniem utworzenia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy, czy zmiana ta przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.

b. Już przed dniem otwarcia nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej, lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności, lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały — ażeby w c. k. sądzie powiatowym w Mikulińcach swoje oznajmienie do dnia 1. sierpnia 1872 tem pewnie wniesli, ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajnić się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów, prawa hipoteczne na nowo, utworzonym ciele tabularnem

w dobrej wierze nabędą.

Z c. k. wyższego sądu krajowego
Lwów, dnia 17. kwietnia 1872.

(1099 3—3) **E d y k t.**

Nr. 6189. C. k. sąd powiatowy w Rawie podaje do wiadomości, iż w celu sprzedaży w drodze egzekucji gospodarstwa włościańskiego w Hołem rawskim pod Nr. 49 położonego do Dmytra Zadolinnego należącego a składającego się z budynków i z połowy gruntu do 6 morgów wynoszącego, zatem na 235 złr. w. a. oszacowanego, odbędzie się licytacja w dniach 24. maja, 28. czerwca i 29. lipca 1872 każdą razą o godzinie 10 przed południem w sądzie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa, dnia 30. marca 1872.

(1100 3—3) **K o n k u r s.**

L. 628-Pr. W obrębie c. k. krajowej dyrekcji skarbu jest do obsadzenia posada komisarza skarbowego dla stałych podatków w IX klasie dyet o rocznej

placy 1000 zł.

Ubiegający się o tę posadę prośby swoje wniesć mają w przeciągu trzech tygodni do krajowej dyrekcji skarbu w drodze przepisanej i wykazać się w nich posiadaniem wymaganych warunków, z służby dotychczas pełnionej i dokładnej znajomości języka polskiego w mowie i piśmie.

We Lwowie, dnia 23. kwietnia 1872.

(1110) **Ogłoszenie.**

Nr. 11239. W tutejszej pływalni wojskowej nadaje rada miejska 10 miejsc nauki bezpłatnej dla dzieci obywateli tutejszych.

Starający się o te miejsca mają wniesć podania na piśmie do Magistratu najdalej do dnia 10. maja br.

Od Magistratu król. stoł. miasta

We Lwowie, dnia 23. kwietnia 1872.

Doniesienia prywatne.

C. k. uprzyw. galic. Akcyj. Bank Hipoteczny.

Walne Zgromadzenie akcyonaryuszów c. k. uprzyw. galic. akc. Banku hipotecznego, postanowiło wypłacić z czystego zysku z roku 1871 jako Superdywidendę po: wal. a. zł. 11 od każdej akcji za ściągnięciem kuponu lipcowego z r. 1872 Kupon ten może być wypłaconym

już od 15. kwietnia b. r.

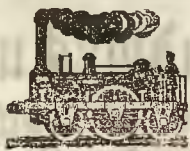
w głównej kasie Zakładu, lub we filiach naszych w Krakowie, Czerniowcach, Samborze, Tarnopolu, Bielsku za strąceniem prowizji po 5% licząc od dnia wypłaty do 1. lipca b. r.

Lwów 12. kwietnia 1872 r.

(956 3-3)

Dyrekcya.

C. k. uprzyw. kolej

żelazna Karola Ludwika.

Nr. 657 ex 1872 r.

Wyjątki od dodatku ażja.

Ważne od 15go Maja b. r. aż do dalszego postanowienia.

A. Zupełnie uwolnione od dodatku ażja:

- Należitości poboczne, jako to:
 - zwyczajne i wyjątkowe zabezpieczenie,
 - premia za zabezpieczenie terminu dostawy,
 - składowe,
 - wagowe,
 - należitości za recepty,
 - provizja za zaliczenia,
 - należitości za nakładanie na wozy i składanie z wozów,
 - należitość za czyszczenie wozów
- bilety wstępu do dworca.
- Taryfa specjalna Nr. 1 dla trzody chlewnej w ładunkach pełnowozowych.
- Taryfa specjalna Nr. 3 dla soli kamiennej z Wieliczki Bochni w kierunku ku wschodowi.
- Taryfa specjalna Nr. 4 dla węgla mineralnego i t. d.
- Artykuły, jako to:

zboże, strączkowe płody, nasiona olejne i wyroby młotte, jeżeli należitości za transport podług niższej klasy A, a nie podług 1szej klasy albo specjalnej taryfy Nr. 5 są obliczone. Przy obrachunku należitości podług 1szej klasy, albo taryfy specjalnej Nr. 5 dodatek ażja dolicznym zostanie.

Szyny kolejne jak również przedmioty do przemocowania tychże służące.

Ziemniaki (Kartoffel).

Buraki i odpadki burakowe.

Drzewo budulcowe i opałowe przy oddaniu za jednym listem frachtowym najmniej 100 cetnarów celnych i na odległość 25 mil przenoszącą.

Spryt i spirytus w beczkach na odległość 25 mil przenoszącą.

Cegła zwyczajna z wyjątkiem cegły ogniotrwałej.

B. Połowie dodatku ażja podlegają:

- Artykuł petroleum (nafta) pod następującymi warunkami:
 - z Przemyśla i ze stacyi za Przemyślem na wschód } przy oddaniu w ilościach
 - położonych, do Krakowa i za Kraków } wynoszących najmniej
 - z Przemyśla i ze stacyi przed Przemyślem na zachód } 100 cetnarów celnych za
 - położonych, do Rosji przez Brody lub Podwołoczyska } jednym listem frachtowym.
- Część portoryum przypadająca kolei Karola Ludwika w taryfie dla ruchu związkowego między Gdańskiem z jednej, a Krakowem i Lwowem z drugiej strony.

C. Dodatek ażja niewywlera wpływu:

- Na taryfę związkową dla północno-niemiecko-galicyskiego, zbożowego i ogólnego
- Na taryfę związkową austriacko-galicysko-północno-rosyjskiego
- Na taryfę dla transportu zboża i jako takie zaliczonych artykułów z galicyjskich stacyi związkowych do Gdańska, Neufahrwasser i Królewca w ruchu bezpośrednim.

Lwów, w Kwietniu 1872. r.

Dyrekcya ruchu.

C. k. uprzyw. kolej

żelazna Karola Ludwika.

Nr 657 ex 1872 r.

Obwieszczenie.

Z dniem 15go Maja b. r. aż do dalszego postanowienia znoszą się taryfy, tak zwyczajne jako i niższe dotychczas obowiązujące na wszystkich liniach c. k. uprzyw. kolei żelaznej Karola Ludwika, a natomiast zaprowadzają się równocześnie nowe taryfy dla obliczenia należitości tak w ruchu wewnętrznym jako i w ruchu z krajowymi sąsiednimi kolejami.

Następujące dotychczasowe taryfy nie podlegają zmianie aż do dalszego postanowienia, mianowicie:

- Dla ruchu związkowego północno-niemiecko-galicyskiego, tak dla transportu zboża jako i dla innych towarów;
- dla ruchu związku towarowego austriacko-galicysko-północno-rosyjskiego;
- dla ruchu związku towarowego między Gdańskiem z jednej, a Krakowem i Lwowem z drugiej strony;
- dla transportu zboża i jako takie zaliczonych artykułów ze stacyi galicyjskich związkowych do Gdańska, Neufahrwasser i Królewca, ważne dla ruchu związkowego od 15go Kwietnia 1870 r.;
- dla transportu zboża, strączkowych płodów i nasion olejnych, ze stacyi naszych do Przerowa, Olomuńca lub Wiednia, ważne dla kolei żelaznej Karola Ludwika od 1go Grudnia 1871.;
- taryfa dla ładunku pełnowozowego na bydło rogace, zaprowadzona 20go Kwietnia 1872. r.

Z zaprowadzeniem nowych taryf znoszą się dotychczasowe wyjątki od dodatku ażja i będą równocześnie innemi zastąpione.

Nowe wyjątki od dodatku ażja zostaną osobnem obwieszczeniem do publicznej wiadomości podane.

Pojedyncze egzemplarze wprowadzić się mających taryf są do nabycia we własnych stacyach jak również we własnym ekonomacie we Wiedniu po cenie 1 złr. za egzemplarz.

Lwów, w Kwietniu 1872.

(1152 1—3)

Dyrekcya ruchu.

Galicyjskie Ogólne Towarzystwo Ubezpieczeń.

Pierwsze Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcyonaryuszów

Galicyjskiego Ogólnego Towarzystwa Ubezpieczeń

odbędzie się

dnia 29. maja 1872 o godzinie 11. przed południem

w biurze Dyrekcyi, ulica Skarbowska 1. 2.

Przedmioty rozpraw.

1. Sprawozdanie z czynności Towarzystwa do końca roku 1871.
2. Sprawozdanie komitetu rewizyjnego o zamknięciu rachunków do końca roku 1871.
3. Oznaczenie dywidendy za rok rachunkowy 1871.
4. Wybór komitetu rewizyjnego na przyszłe Walne Zgromadzenie.
5. Zmiana §. 63 statutu.

Karty legitymacyjne w myśl §. 23 *) statutu wydaje Dyrekcyja do 14. maja 1872.

P. T. Akcyonariusze, którzy w myśl §. 24 **) statutu zamierzają wykonać prawo głosowania przez pełnomocników, zechcą wypełnić pełnomocnictwo umieszczone na odwrotnej stronie karty legitymacyjnej i podpisać takowe własnoręcznie.

Lwów, dnia 28. kwietnia 1872.

Komitet stały.

*) §. 23. Każdy akcyonaryusz chcący uzyskać prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu, powinien przynajmniej na czternaście dni przed zebraniem się Walnego Zgromadzenia, w Dyrekcyi lub jednej z Filii Towarzystwa złożyć dostateczną liczbę akcyj lub kwitów tymczasowych, a to za poświadczeniem opiewającym na osobę. 20 akcyj lub kwitów tymczasowych nadają prawo do jednego głosu.

**) §. 24. Prawo głosowania na Walnem Zgromadzeniu może być wykonane bądź we własnej osobie, bądź przez pełnomocnika, którym atoli może być tylko akcyonaryusz uprawniony do głosowania. Pupile i osoby będące w kurateli, tudzież gminy i korporacje wykonują przysługujące im prawo głosowania przez swych prawnych przedstawicieli, chociażby ci ostatni nie byli akcyonaryuszami.

(1127 2—2)

Ogłoszenie.

Rada zawiadowcza c. k. uprz. Banku dla obrotu ogólnego postanowiła prawem przysługującym jej według §. 43 c. statutów zwinąć Filję lwowską tegoż zakładu.

Celem przeprowadzenia tej uchwały postanowiono z dniem 1. maja r. 1872:

- a. Nieprzyjmować żadnych fantów nowych w oddziałach zastawniczych rzeczzonej filii;
- b. Niezezwalać na dalszą prolongację zastawianych papierów publicznych, ani też towarów; na żądanie i na koszt dotyczących stron mogą jednak te zastawy być przeniesionemi do głównego zakładu w Wiedniu; również

c. Dla kosztowności zastawionych prolongacya nie jest zezwolona, jednak dla ulżenia posiadaczom kwitów zastawniczych postanowiono, iż zastawy o terminie zapadłym będą każdą razą przez przeciąg jednego miesiąca od przepisanej sprzedaży publicznej wykluczone, jeżeli posiadacze uiszczą co miesiąc spłatę najmniej 10-procentową, która jednak mniej jak 1 zlr. wynosić nie może. Z dniem 30. września r. 1872 ustaje i ta niniejszem zezwolona ulga.

Na żądanie i na koszt właścicieli mogą i kosztowności zastawione być przeniesionemi do Wiednia.

Ukończenie likwidacyi zostanie w swoim czasie osobno ogłoszonym.

Wiedeń, dnia 24. kwietnia 1872.

C. k. uprz. Bank dla obrotu ogólnego
pp. F. Mayrhofer mp., pp. Hahn mp.

(1106 3—3)

Kundmachung.

In Ausübung des ihm nach §. 43 c. der Gesellschafts-Statuten zustehenden Rechtes hat der Verwaltungsrath der k. k. pr. allgemeinen Verkehrsbank beschlossen, die Filiale der k. k. pr. allgemeinen Verkehrsbank in Lemberg aufzulösen.

Zur Durchführung dieses Beschlusses wird ab 1. Mai 1872:

- a. Die Aufnahme neuer Pfänder in der Pfandlei-Anstalt der genannten Filiale gänzlich eingestellt;
- b. Eine Prolongation fälliger Waaren- und Werthpapiere-Pfänder nicht mehr vorgenommen; jedoch können solche Pfänder nach Wunsch der betreffenden Parteien auf deren Kosten nach Wien in die Centrale übertragen werden;

c. Praetiosen-Pfänder werden gleichfalls nicht prolongirt; jedoch ist zur Erleichterung für die Pfandscheinbesitzer die Verfügung getroffen, daß jene verfallenen Pfänder durch je einen Monat von der statutenmäßigen Veräußerung ausgeschlossen bleiben, auf welche jeweilig monatlich eine mindestens 10%ige Abschlagszahlung, die jedoch nicht unter 1 fl. betragen darf, geleistet wird. Diese Begünstigung hört mit 30. September 1872 auf. Auch Praetiosen-Pfänder können nach Wunsch und auf Kosten der Verpfänder nach Wien übertragen werden.

Die erfolgte Durchführung der Liquidation wird seinerzeit neuerlich kundgegeben werden.

Wien, den 24. April 1872.

k. k. pr. allgemeine Verkehrsbank
pp. F. Mayrhofer mp., pp. Hahn mp.